

Predikan, Korskyrkan Borås den 29 oktober 2006, av Micael Nilsson

Hur håller man sig varm när busken slutat brinna.

Predikotext: 2 Mos 33:7-11

Idag ska jag försöka hålla en predikan under en rubrik jag lekt med i tanken många år, men som det aldrig blivit mer en fråga av: **”Hur håller man sig varm när busken inte längre brinner?”**

Låt mig då förklara: Moses är en av Bibelns centralgestalter. Få människor har satt så djupa fotspår i historien.

När han var **nyfödd** ville Egyptens mäktige diktator döda honom tillsammans med alla andra små pojkar av judisk härkomst. Men hans föräldrar lyckas rädda honom. Moses kom istället att växa upp vid hovet. Han utbildades av de bästa för att en gång bli en av landets ledare.

Men **när Moses är 40 år gammal** börjar han brottas med någonting på insidan. Något som stör och berör. Moses är inte längre tillfreds med sitt liv, med trygghet, lyx och privilegier. Är det en 40 års kris? Nej, det är Gud. Ibland är detta första indikationen på en kallelse. Någonting skaver i själen.

Nu gör Moses ett klassiskt fel. Han tar saken i egna händer. Han ser en egyptier misshandla en judisk man och slår tillbaka. Han dödar egyptiern.

Moses har förstått att någon måste göra något åt orättvisorna, och han har börjat förstå att ”någon” inte är någon annan, utan han själv.

Men han har inte förstått HUR detta borde göras.

Nu får han fly. 40 år lever han som flykting i öknen.

När han är **80 år gammal** möter han Gud på ett mycket tydligt och dramatiskt sätt. En dag är Moses ute och vallar sina får. Det har han gjort varje dag i 40 år, men den här dagen blir som ingen annan. Han tycker sig se eldsflammar från en buske och går för att se efter. Busken brinner, men av en annorlunda eld. Den brinner, men brinner inte upp. Då hör Moses Guds röst. Gud ger honom uppdraget att gå till Faraos för att begära det judiska folkets frihet.

Den brinnande busken

Jag tror att mycket få människor har sett en sådan brinnande buske. Men jag vet att många människor har mött Gud. Och jag vet att Gud har många olika sätt att möta oss på. Ibland möter vi Gud på ett omskakande sätt. Kanske utan att vi ens förväntade oss det.

Maria Kuchen, svensk författarinna och poet, inbjöds av Svenska kyrkan att finnas med i ett samtal omkring nya psalmer. Hon svarar nej. Hon svarar att hon inte är kristen och att hennes dikter inte alls passar som psalmer, men efter viss övertalning svarar hon till slut ändå ja.

Och där, i ett italienskt kloster tillsammans med andra poeter, troende och sökare, upptäcker en vanlig svensk kvinna, mitt i livet och helt oväntat, att det finns en Gud. Hon skriver: ”I ett visst givet ögonblick läste jag en rad i psalmtexten jag råkade hålla i handen just då. Det stod: - Var inte rädd, det är jag. Jag kände inte igen orden, visste inte att de anspelade på citat ur evangeliet – ”Lugn, det är jag. Var inte rädda.” (Matt 14:27, Mark 6:59) Och i stunden spelade det ingen roll. Det där, de orden, Ordet, just då, som jag upplevde det, var inte ord på ett papper. Det var Någon i rummet som sa det. Någon jag inte kunde se. En värme som talade. En immanent kropp. Och jag gömde mig bakom pappret med psalmen på och började storgråta och tänkte: Jag vill inte! GÅ DIN VÄG.”

Ur ”Anteckningar efter en frontalkrock med Gud.”

Jesus säger att han står vid dörren och bultar. Men ibland tycks det också som att Gud kommer rakt in i våra liv utan att ha knackat först och väntat på svar.

Den brinnande busken är en mötesplats. Det är de omskakande inbrytningarna. Det är väckelsetider och andeutgjutelse, de tydliga upplevelserna av Guds tilltal. Detta är den starka omvälvande gudsupplevelsen.

Och när busken brinner fattar vi eld. Du kanske minns sådana tider och sådana upplevelser som gjorde dig brinnande. Kyrkorörelser och samfund har fötts i sådana tider. Vid sådana buskar sattes tro i brand och initiativkraft frigjordes. Och din kärlek blev het som en nyförälskelse.

När busken inte längre brinner

Men hur håller man sig varm när busken inte längre brinner? För efter den brinnande busken, och mötet med farao där Gud visat sin makt på många sätt, följde 40 nya år i öknen för Moses. 40 år där han skulle leda det judiska folket mot framtiden.

40 år, 14610 dagar, där nästan alla var vardagar.

Vardagsvandring med grus i sandalerna och med folk som klagade stup i ett. Lyssna till dem när vi lägger örat mot historien, 4 Mos 11:5: ”Minns ni fisken vi åt i Egypten, så mycket vi ville! Och gurkor och meloner, purjolök och rödlök och vitlök.”

Plötsligt har alla glömt dödade småbarn, slaveri, misshandel och elände. Allt man minns är gurkor och meloner - och lök. Lök i alla färger. Grön lök, röd lök och vit lök.

Och mer grus i sandalen. Vardag efter vardag. Manna från himlen. Men ingen lök. Och ingen söndagsstek.

Hur gör du för att hålla kärleken brinnande – dessa dagar?

Det är en sak att hålla sig varm vid en brinnande buske. Jag vet. Jag har hållit tal vid valborgsmässoeldar. Men hur håller man sig varm alla dessa vardagar som livet mest handlar om? Jag har hittat hundratals hemsidor och böcker om hur det är när busken brinner. Berättelser om väckelse och gudsupplevelser. Men inte många har velat tala om tiden efter.

En av de få som vågat är pastor **Frank Bartleman**, som var en av pastorerna i den stora pingstväckelsen på Azusa Street i Los Angeles för hundra år sedan. 1 augusti 1906 skriver Frank Bartleman: ”Pingsten har kommit till Los Angeles... Väckelsen med dess olika fenomen är dagens samtalsämne... En klar ström går igenom staden. Guds ord segrar.” Denna väckelse var mer än en brinnande buske. Den var en präriebrand.

Strax innan sin död skriver samma man: ”Ungefär tjugosju år hava svunnit hädan. Historien upprepar sig själv... Allt är tillbaka i de gamla spåren.”

Måste det vara så? Är drömmen om livslång kärlek en orealistisk dröm? Är det så att människan bara brinner i sin eldfängda fas av livet, när hon är ung och lättantändlig, men sedan måste stabiliseras?

Lyckligtvis är svaret nej! Aposteln Paulus skriver, Rom 12:11: ”...håll er brinnande i anden...” Det är en sak att fatta eld. Vissa människor brinner oerhört intensivt, men också oerhört kort. Det är en sak att fatta eld, men det är ytterligare något att hålla sig brinnande. Det är en sak att vara brinnande i sin tro när man är tonåring, ung och engagerad. Men den verkliga utmaningen är att hålla sig brinnande, ett helt långt liv, med alla dess olika faser.

Hur kan det bli möjligt? Först måste vi förstå några saker:

Att vara brinnande är inte ens viss grad av aktivitet, ett tempo som man bara kan klara när man är mycket ung och mycket frisk.

Att vara brinnande är inte en särskild slags personlighetstyp, så att det bara kan uttryckas genom mycket pratsamma och intensiva människor.

Att vara brinnande är att älska varmt. Och det kan även den tystlåtna, den trötta och sjuka och den försiktiga göra.

Men hur? Hur håller man sig varm när busken slocknar? Alla de dagar som bara är vanliga dagar, men som också ska levas väl? Alla de dagar då folk tjarar om hur bra det var förr, med så god lök som fanns då ... Alla dessa dagar med sand i sandalerna.

Vill vi ha svar på den frågan måste vi gå till en av vår tids mest försummade bibelverser. Lyssna, Fil 2:12: ”Därför, mina kära, ni som alltid har varit lydiga: arbeta med fruktan och bävning på er frälsning, inte bara så som när jag var hos er utan ännu mer nu när jag är långt borta.”

”... arbeta... på er frälsning...” Gör du det? Hur gör du det?

Låt oss läsa om hur Moses gjorde det, **2 Mos 33:7-11**: ”Mose brukade ta tältet och slå upp det utanför lägret, ett gott stycke därifrån. Han kallade det uppenbarelsetältet. Var och en som sökte råd hos Herren fick gå ut till uppenbarelsetältet utanför lägret. Varje gång Mose gick ut till tältet reste sig alla och stod var och en vid ingången till sitt tält och såg efter honom, tills han hade gått in i tältet. Och när Mose hade gått in sänkte molnspelaren sig och blev stående framför ingången, och Herren talade med Mose. Då folket såg molnspelaren stå framför ingången till tältet reste de sig alla och bugade sig djupt, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herren talade till Mose ansikte mot ansikte, som en människa talar till en annan. Sedan gick Mose tillbaka till lägret, men hans medhjälpare Josua, Nuns son, en ung man, lämnade aldrig tältet.”

Hur ska du hålla dig varm när busken slocknat? Jo, genom att underhålla elden i ditt hjärta. Gud uppenbarar sig oftare genom brinnande hjärtan än genom brinnande buskar.

Du kan inte bygga din tro på brinnande buskar, på starka upplevelser. Du måste ha någonting djupare. Du måste arbeta på en egen relation med Gud.

Några goda råd:

Sök dig utanför lägret

Det finns tider i våra liv då Gud kallar oss ut ur våra dagliga rutiner. Det finns tider då Gud vill komma till tals med oss på ett särskilt sätt. Kanske i en brytpunkt i ditt liv, eller i församlingen, där Gud vill göra någonting nytt, men för att kunna ta emot det behöver vi bryta upp från det invanda med alla dagliga rutiner och avskilja oss för att söka Gud.

Du kanske, som Moses ibland behöver söka dig ”ett gott stycke” bort. Åka till en retreatgård, hyra en stuga eller på annat sätt söka utrymme för det viktigaste i livet.

En kvinna och en man berättar hur de tog med sig sin Bibel, åkte upp till norra Värmland och gled nedför en flotte längst hela Klarälvsdalen. De grät och bad tillsammans och när de nått målet hade de funnit en ny, mer levande, gemenskap med Gud och varandra.

Men det kan också handla om att du mitt i din vardag finner din tid och ditt utrymme med Gud.

Sök Guds ansikte

David skriver i Ps 27:8: ”Mitt hjärta tänker på ditt ord: "Sök mitt ansikte!" Ja, ditt ansikte, HERRE, söker jag...” (Svenska Folkbibeln) Det finns tider där Guds stora tilltal till oss lyder: - Sök mitt ansikte!

Ofta har vi nöjt oss med att söka Guds hand, d.v.s. Guds handlande i fråga om behov, egna eller andras. Men vi måste lära oss att också söka Gud själv. Vi kommer att mogna när vi sö-

ker Gud, inte bara i svåra tider, utan också lär oss att söka Gud för Guds egen skull. För att Gud är Gud. Det är att söka Guds ansikte. Det är ett uttryck för kärlek. Älskande söker varandras ansikten.

Lyssna noga

Moses kom för att lyssna. Du kanske har svårt för att höra Guds röst. Då har jag goda nyheter. Kulturministern lovade vid sitt tillträde att fler program på SVT ska textas, för att även de med hörselskador ska kunna följa med.

Gud är textad! Eftersom vi har svårt att höra har Gud textats. Guds vilja finns i text. Och du kan ta din Bibel, när du vill, läsa en vers och lyssna till Gud.

Här är ett förslag: Ta fram din Bibel varje morgon vid morgonkaffet och läs en liten berättelse från evangelierna. Det kanske blir tio verser. Stanna upp och formulera en bön för dig själv och din dag utifrån dessa verser.

Häromdagen bestämde jag mig för att göra så. Jag började med släkttavlan i Matteus evangelium. En släkttavla! Som att i börja dagen i den judiska telefonkatalogen, 45 svåruttalade namn. På slutet får man veta att de var Jesu förfäder och förmödrar. Vad skulle jag be nu?

Jag tackade Gud för att han kom med sin närvaro in i vanliga människors liv. Detta var inte namnen på historiens 45 största helgon. Det var ganska vanligt folk.

Den dagen mötte jag många olika människors vars liv var prövade och trassliga. Om och om igen fick jag tacka Gud för att han finns mitt ibland vanliga människor.

Gud talar genom sitt ord in i ditt liv.

Ta med dig Josua

Det är en oväntad avslutning på berättelsen om Moses: ”men hans medhjälpare Josua, Nuns son, en ung man, lämnade aldrig tältet.”

Moses var inte ensam. Han hade någon att dela sin situation med. Att leva med andra och att få hjälpa andra att växa i sin tro är en viktig hemlighet för den som vill hålla sin egen tro varm.

Du behöver inte vara predikant eller ha svart bälte i frimodighet för att dela din tro med andra. Du kan vara tystlåten och försiktig men ändå leva utgivande och generöst. Be Gud om tillfällena att få vara med om att hjälpa andra att växa.

Avslutning och inbjudan

Är det möjligt att brinna när busken har slocknat. D.v.s. alla våra dagar kommer inte vara dagar där Gud uppenbarar sin makt på ett omskakande och omskapande sätt. Men Jesus har lovat att ändå vara med oss alla dagar. Därför är det möjligt att brinna även när busken slocknat. För att brinna är att älska.

Att älska Gud och att älska människor.

Därför ska du arbeta på din frälsning. Moses gjorde det genom att dra sig undan ibland, genom att söka Guds ansikte, d.v.s. söka Gud för kärlekens skull, lyssna till Gud och hjälpa andra att växa.

Moses brann ett helt liv. Han ägnade nämligen inte resten av sitt liv åt att söka efter brinnande buskar. Han ägnade resten av sitt liv åt att söka Gud, om och om igen.